

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

CONFEDERAȚIA SINDICALĂ NAȚIONALĂ
MERIDIAN ROMÂNIA

FEDERAȚIA
AGRICULTORILOR
FERMIERILOR

Conferința județeană Maramureș cu tema “Sănătatea și transparența decizională în administrația publică” - 25 Mai 2012

Poziție în favoarea sistemului public de sănătate

Dreptul la viață al fiecărui individ este condiționat și de starea de sănătate. Dacă o persoană nu-și poate permite să-și îngrijească propria sănătate deoarece costurile serviciilor medicale depășesc posibilitățile financiare - **“DREPTUL LA VIAȚĂ”** așa cum este definit în articolul 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (**“orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea sa”**) devine un principiu lipsit de conținut.

Sistemul public de sănătate, într-un stat modern, trebuie să fie garanția calității vieții și unul dintre angajamentele politice esențiale ale guvernărilor de a asigura standarde sociale ridicate populației pe care o reprezintă. Sistemul gratuit de sănătate, în țările care-l practică, este un câștig social pentru care organizațiile lucrătorilor și nu numai, au depus eforturi îndelungate în ultimii 150 de ani.

În ultimul secol, în Europa, datorită sistemului public de sănătate s-a realizat:

- ☞ Controlul bolilor infecțioase prin campanii de vaccinare și campanii de profilaxie
- ☞ Creșterea speranței de viață a populației
- ☞ Locuri de muncă mai sigure
- ☞ Planificarea familială și reducerea mortalității infantile
- ☞ O alimentație mai sănătoasă și mai sigură

Cu toate acestea, în România, perioada care s-a scurs de la evenimentele din 1989, a condus la o erodare constantă a sistemului public de sănătate și la o adevărată campanie media de discreditare a acestuia în favoarea promovării și instaurării ca soluție exclusivă în țara noastră, a sistemului privat de sănătate.

Această tendință se adaugă altor idei "neoliberale" de transformare a serviciilor publice de interes general (care ar trebui să fie în slujba cetățenilor), în oportunități și monopoluri private. Astfel, conform acestei viziuni, statele ar trebui să aibă un rol minim în viața cetățenilor iar în schimb, funcțiile acestora vor fi transferate unui sistem privat care va avea grijă de populație cu ajutorul următoarelor instrumente: sistem privat de sănătate, educație și pensii private, poliție și armată privată și de ce nu un „guvern privat”.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

CONFEDERAȚIA SINDICALĂ
NAȚIONALĂ MERIDIAN

FEDERAȚIA
AGRICULTORILOR
FERMIERUL

Corupția, subfinanțarea și managementul politic din spitale, promovat de noii capitaliști postdecembriști, a condus uneori la situații dramatice în unitățile medicale românești, fiind cauza teoriei greșite că sistemul public de sănătate nu face decât să scoată bani din buzunarul contribuabililor fără să ofere ceva în schimb.

Sistemul public-privat existent la ora actuală duce la o discriminare inacceptabilă a cetățenilor în sensul că permite accesul la anumite servicii medicale doar persoanelor care au posibilități financiare. Nu putem vorbi de un adevărat sistem de sănătate publică în situația în care, doar un grup restrâns de persoane se pot bucura de servicii medicale de înaltă calitate iar restul populației este nevoită să utilizeze un sistem public de sănătate permanent atacat, căruia din punct de vedere politic și mediatic nu i se dă nicio șansă de îmbunătățire.

Diferența dintre sistemul privat și sistemul public de sănătate, este că în timp ce primul funcționează având în centrul preocupărilor sale, profitul obținut din valorificarea necesității fiecărui individ de a avea acces la servicii medicale de cea mai înaltă calitate, al doilea, are o funcție publică și strategică, care vizează asigurarea sănătății populației întregii țări, indiferent de posibilitățile financiare ale indivizilor ce o compun.

Protestele din ianuarie 2012 și motivul pentru care ele au fost declanșate, au demonstrat că sănătatea și funcționarea sistemului public de asistență medicală se numără printre preocupările principale și imediate ale cetățenilor. Unitățile medicale private pot completa cu succes serviciile oferite de spitalele de stat și au un rol constructiv la creșterea calității asistenței medicale în România, însă acest lucru, nu trebuie să reprezinte un argument în favoarea politicianilor care doresc să îngroape sistemul public de sănătate. Cetățenii și-au manifestat în mod democratic opțiunea lor, iar politicianii au obligația de a ține cont de aceasta și de a veni cu soluții ca sistemul public de sănătate din România să asigure accesul tuturor la un serviciu medical de calitate.

Morala creștină ne conduce la ideea că dreptul la viață nu este negociabil. Continuitatea unui popor, sănătatea și fericirea sa, depind astăzi în mare măsură de existența unui sistem public de sănătate. Sindicatele și societatea civilă trebuie să facă presiuni asupra guvernărilor și oamenilor politici, ca aceștia să recunoască importanța finanțării serviciilor publice de interes general.

În sfârșit, în interiorul sistemului de sănătate, la fel ca și în alte domenii, este nevoie de urgență și cu ajutorul organelor abilitate ale statului, să se înlocuiască ideea păguboasă că dacă furi de la privat este o infracțiune dar dacă furi de la stat nu ți se întâmplă nimic.

Dumitru Fornea,
Membru în Comitetul Economic și Social European
CSN MERIDIAN

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Pagina 2 din 2

ÎMPREUNĂ
pentru dezvoltarea dialogului social
în România

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

www.edialogsocial.ro